

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΠΡΟΣ

Ἡ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΠΡΩ;

Ἐν Παρισίοις ἐξεδόθη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὑπὸ τοῦ διδάκτορος τῆς φιλολογίας R. Guiland ἢ ἀλληλογραφία Νικηφόρου τοῦ Γρηγοῤᾤ ἐν τῷ πρωτοτύπῳ μετὰ γαλλικῆς μεταφράσεως, προλεγομένων καὶ ἐπιτασσομένων σημειώσεων. Δὲν ὁ ἀσχοληθῶμεν ἐν γένει περὶ τὴν ἔκδοσιν ταύτην, ἀλλὰ θὰ σημειώσωμεν μόνον παραδρομὴν τινα τοῦ ἐκδότου. Ἐν σελίδι 189 κεῖται ἐπιστολὴ τοῦ Γρηγοῤᾤ, φέρουσα τὴν ἐπιγραφὴν «τῷ μητροπολίτῃ Ἀπρω περὶ τῶν τὴν ἀστρονομίαν ὑβρίζοντων». Πάντες οἱ ὑπὸ τοῦ ἐκδότου ἐν ὑποσημειώσει ἀναφερόμενοι κώδικες, ἐφ' ὧν οὗτος ἐστηρίχθη, ἦτοι Monacensis gr. 529, Parisinus gr. 3040, Vaticanus gr. 1086 καὶ Quirinianus gr. E. III 5 (de Brescia), ἔχουσι γραφὴν Ἀπρω, ἦτοι δοτικὴν, δηλοῦσαν φυσικὰ τὸ ὄνομα τοῦ μητροπολίτου, ὃ δ' ἐκδότης ἐν ταῖς ἐπακολουθούσαις σημειώσεσιν ἔγραψεν «Apros. Ce personnage d'après la suscription de la lettre était metropolit. Nous ne le connaissons pas autrement» (σελ. 301). Ἀλλὰ προφανῶς ἡ ὀρθὴ γραφὴ εἶναι Ἀπρω, ἦτοι γενικὴ πτώσις, δηλοῦσα τὸ ὄνομα τῆς μητροπόλεως. Ὁ Ἀπρω ἦτο πόλις τῆς Θρακίας, ἢ δ' ὀνομασία αὐτῆς ἀπαντᾷ κατὰ τρεῖς διαφόρους τύπους Ἀπρος, Ἀπρω καὶ Ἀπροι (Hieroclis, Synecdemus κτλ. ἔκδ. G. Parthey, 1866, σελ. 4, De Boor, Nachträge zu den Notitiae, 1891, σελ. 523 κ. ἔξ., Migne, τόμ. 89, 787 κ. ἔξ., Gelzer, Ungedruckte und ungen. veröffentlichte Texte 1903, σελ. 535 κ. ἔξ.), ἐνῶ ὃ ἐν καταλόγῳ τινὶ ἀπαντῶν τύπος Ἀσπρος (Hieroclis, Synecdemus κτλ. σελ. 165) εἶναι ὄλως ἐσφαλμένος. Κατὰ τοὺς ῥωμαϊκοὺς χρόνους ἡ πόλις αὕτη ἦτο ῥωμαϊκὴ κολωνία, κατὰ δὲ τοὺς βυζαντινοὺς ὁ Κεδρηνὸς παρέχει ἡμῖν τὰς ἐπομένας περὶ αὐτῆς πληροφορίας «κτίζει δὲ (ὁ Μέγας Θεοδοσίος) πόλιν ἐν Θρακίᾳ Θεοδοσιόπολιν ὀνομάσας, τὸν πρὶν λεγόμενον Ἀπρων ἀπὸ τοῦ κτίσαντος αὐτὴν καὶ ἀρχὴν Ἀπρου, ὃς ἦν πενθιερὸς Καρίνου, ὃς καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν» (τόμ. Α' σελ. 568, ἔκδ. Βόννης). Ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἀπρω κατ' ἀρχὰς ἦτο ἡ πρώτη ὑπὸ τὸν μητροπολίτην Ἡρακλείας ἐπισκοπὴ (Lequien, Oriens Christ. Α'. 1125 κ. ἔξ.), ἀλλ' ἤδη ἐν τῇ Διατυπώσει Λέοντος τοῦ Σοφοῦ (806 - 911) ἀναφέρεται ὡς ἀρχιεπισκοπὴ (Ράλλη καὶ Ποτλῆ, Σύναταγμα τῶν Κανόνων, τόμ. Ε'. σελ. 475) καὶ πρὸ τοῦ 1171 προήχθη εἰς μητρόπολιν (Lequien, αὐτ. Ράλλη καὶ Ποτλῆ, αὐτ. σελ. 493). Ὁ αὐτο-

κράτωρ Ἀνδρόνικος ὁ Β΄ τῷ 1318 ἐτίμησε τὸν μητροπολίτην Ἄπρω ὀρίσας αὐτὸν «ἐπέχειν τὸν τόπον τοῦ Εὐχαίτων καὶ ἀπολαύειν τῆς ἀνηκούσης τῷ τοιοῦτῳ θρόνῳ τιμῆς» (Miklosich καὶ Müller, Acta Patriarchatus Constantinopolit., τόμ. Α΄. σελ. 9), δι' ὃ ἔκτοτε ἐν τοῖς πατριαρχικοῖς ἐγγράφοις ὑπεγράφετο ἢ ἀνεφέρετο ὡς ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ μητροπολίτου Εὐχαίτων (αὐτ. σελ. 135, 146, 149, 300 καὶ ἄλλ.). Τίς ὁ μητροπολίτης Ἄπρω, εἰς ὃν ἀπευθύνεται ἢ τῷ 1335 γραφεῖσα ἐπιστολὴ τοῦ Νικηφόρου Γρηγοῤῥᾶ, δὲν εἶναι γνωστόν, ἀλλ' ἐν πατριαρχικῷ ἐγγράφῳ τοῦ 1329 (αὐτ. σελ. 149) ἀναφέρεται ὁ Ἄπρω Νικόλαος καὶ εἶναι πιθανὸν αὐτός, πρὸς ὃν ἀπευθύνεται ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιστολῇ, ἀφ' ἧς χωρίζουσιν αὐτὸν μόνον ἕξ ἔτη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Κ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ